

צ'יצ'

טרון עירייה

שוטרי של טיומקין התנהגו כמו גיבורי טרטים, כשזינקו אל תוך הלישכה ממש כמו סטארטקי והאץ'. בתמונה אפשר לראות

שלא היה כל צורך בהצגה הטלוויזיונית של האלימות. בעוד שאחד השוטרים בלבוש אזרחי מזנק פנימה כשעל פניו הבעה רצחנית, ישבו המפגינים בשקט ולא התכוונו כלל לפגוע בשוטרים.

שהוא יריד אישי שלו, לנהוג בהם בכל חומרת הדין, כאילו טיומקין הוא הר שופט. טיומקין מצידו הבטיח, גם הוא בעזרת עיתונאים מטעם, שהוא אכן ינהג בכל חומרת הדין. ואכן, שוטרי של טיומקין הצליחו לשכנע שופט שלום שהצעירים המפגינים הם פושעים מועדים, והשופט עצר את רובם לשמונה ימים. רק שופט מחוזי נבון, שי בפניו עירערו צעירי שכונת התקווה, חזר לפרופורציות הנכונות ושיחרר אותם בערב. צ'יצ' כליכך כעס על כך שצעירי עירו אינם במעצר, עד שהעביר הודעה לעיתונות שתקפה את השופט המחוזי. ואם לא די בכך, החל הצמד צ'יצ' טיומקין בפעולת השמצה פרועה נגד המפגינים. צ'יצ' הודיע שהוא מתחרים את האירגון למען שכונות. עסקני השכונה המכורים לציצ' הוועקו ונדרשו להוציא נגד צעירי השכונה הודעות גינוי. טיומקין הגדיל לעשות כש"גילה" שכמה מהצעירים הם בעלי עבר פלילי ופושעים מועדים.

עיתונאים, אבל לא לפגוע ולהיפגע. רק מאוחר יותר נפוצה גירסה כאילו העניין כולו היה פרי קנוניה בין הצעירים לבין אנשי הטלוויזיה הלימודית, שרצו חומר מסעיר לתוכנית על תנועות נוער בשכונות, שאותה הם מכינים. השוטרים השתוללו כחיות. הם היכו את הצעירות הצעירים שלא יכלו להתגונן משום שידיהם היו כבולות. גם אותם שרצו להתפנות מהמקום בשקט, ללא אלימות, לא יכלו. השוטרים לא התירו לאיש לצאת מבלי שיחטוף מכות הגונות. אחד הצעירים, שמשום מה לא מצא את בעיני שוטרי של טיומקין, ספג מכות אדירות בראשו ואושפו מאוחר יותר חסר-הכרה בבית החולים. כשהסתיימה ההשתוללות הודיעו צ'יצ' וטיומקין שהמישטרה השתמשה רק "בכוח סביר". אך השערוריה האמיתית היתה רק אחרי שלשוטרים נמאס להכות. הצעירים המוכים והפצועים הובלו למעצר. ראש העיר, צ'יצ', הורה לשריף המקומי, טיומקין,

טקט, אולם טיומקין, שרצה למצוא את בעיני יתם, ובעיקבותיו הלכו עשרות פיקודי החמושים של טיומקין, טען שהמישטרה הפעילה כוח סביר.

רים לבעון מסמרים בדלת הלישכה, כדי להקשות על המישטרה להיכנס, ניסה ארצי ויין, כבדהגוף, למנוע זאת בעדם. צ'יצ' לא רצה להגיע לידי עימות ישיר

הפריצה

שוטר לבוש אזרחי נכנס ראשון לחדר, אחרי שהדלת נפרצה בעזרת גרזנים וקורה. השוטר היה צריך להתגבר על הצעירים שחטמו את הדלת בגופם ובישראות-ברזל, אך לא תקפו אותו.

עם בנייה שכונה ומנע זאת בעדו בצעקות. הצעירים ערכו לראש העיר מסיבת הנוכה אמיתית. הם הדליקו נר ראשון של חנוכה, שרו שירי חנוכה ושירי שכונות — אלה של שלמה בר — וככלו עצמם בשר שרות. צ'יצ' ישב קפוא במקומו. אחד הפקידים נקט יוזמה, התקשר בטלפון עם המזכירה שנתרה בחוץ, וביקש מנה להתקשר ישירות למפקד מישטרת מחוז תל-אביב, ניצב משה טיומקין, ולהזעיק עזרה. במשך חצי שעה היה צ'יצ' במתח. הי מישטרה לא הגיעה, והוא לא יכול היה לצאת מהחדר ולברר מה קרה. הדלת היתה נעולה במסמרים. הצעירים, שכבלו עצמם בשרשראות, אולם אחרי חצי שעה הגיע טיומקין בראש חיל גדול. הוא הביא עימו 40 שוטרים, כ-20 אנשי מישטרה-גבול, ארבע מכונות כיבוי אש וקורה אחת גדולה, כדי לפרוץ את הדלת.

מו, קצין מישטרה ומי שהיה פעם אליל השכונות ואמן נבחרת הכדורסל של ישראל, איבד גם מעל שחור, מוציא מפגינה בעזרת מכות.

טיומקין המכונה

כשעינו של הבוס שלו, ראש עיריית תל-אביב, בוחנת את כל מעשיו, הראה טיומקין חריצות ראויה לשבח, והשתתף אישית בפיוני, כשהוא קובע את הסטנדרטים של האלימות.